

Kemenes Henriette

STERILBE TÖRT FEHÉR

Reggelire lágytojás, levedző seb
tányérra rakva, koktélpardicsom,
klórszagú szövetszalvéta, ölmeleg.
Reggel máris minden vérré megy.
Kezeim addig áztattam szivárgó
repedések alatt, hogy ujjaim közt
cseppkövek nőnek, s kóbor állatok
láttán, morzsolódva hullik le rólam
a simogatás. Egy ismeretlen helyre
vágyom, oda, ahol sosem jártam,
mint egy kiült fotel, mégis visszavár.
Arcod meszesgödreibe belefulladásnak
a madarak, a fehér törzsekről
magzatpózbba gyűrten hullanak le
a hangyák és keserű gyümölcsöket
teremnek a fák. Visszametszett szavak
rendezett sora takarja el hangod,
miközben a rajongás boldog vadállata
reszkető térdeid mögött, ugrásra kész.

Várad, 2017/9.

Szöllösi Mátyás

SZÉGYENLŐS ÁLMOK

1

Az ajtófélfának dőlve röhögött, mint egy ostoba kölyök
– hiába hogy közel negyven volt már, kurvákkal a háta mögött
és az ölében. Vérágas szemekkel pásztázta a szobát, hogy áldozatot
találjon legalább egy mondat erejéig, ami azonnal megaláz, elsősorban
téged. Pedig csak a saját szomorúságát és gyávaságát nem érti, téved.
Ott állt tehát, nevetett, amíg te, nyomorult hétéves, mozgattad
a kezedet a papíron, hogy az első szó szerkezetet leírd, ami talán az volt,
amit ő elsősorban magának beszélt. Mindig te vagy a célpont, de ő maga
a cél, s már az arcél egyetlen moccanása is azonnali jele,
hogy a csalódása hirtelen jelöli ki a bűnöst, aki ezen az estén
csakis te lehetsz. Gyenge vagy és védtelen. Nincs sok tapasztalatod
a gyűlölet terén. Így semmi gondolat vagy vélemény, csupán egy szorítás
belül. Gyorsan nő, a mellkasod feszül, amit egy lélegzetvétel még
enyhíteni képes, amíg ismét rád nem vetül a szem, a véres. Úgy látod,
forog.
És mindig egy irányba néz. Mintha egyfolytában követné, hogy merre
mész.
Pedig nem is menekülsz, bár jó volna már. A szoba minden éle összezár,
s egész lényed csak várakozni képes. Majd újabb szavak, akár a kövek,
rakódnak a könnyek helyett, ismerős és mégis ismeretlen minden kép
és mozdulat, s csak azt érzed, hogy fogva tart. Aztán jön, ő maga,
akár a rémület, és egyetlen ütéssel mintha kifordítva szülne meg.
Hogy kifordított legyél, szegény. Egy elnémított ellenvélemény.

Mozgó Világ, 2017/10.